

der, som paa Grund af den Tjenestepligt, de havde paataget sig for Andre, vare blevne hindrede i at udføre deres egen Tjenestepligt, at denne nu aldeles bortfalder. De have jo i Almindelighed havt en meget besværlig, farefuld og langvarig fast Tjeneste, saa at, om de endog saa i visse Henseender kunne anses at være bedre farnede end adskillige Andre, navnlig dem, som bleve udfrevne i eget Navn og uden at faae nogen Godtgjørelse af Andre, saa have de igjen været meget mere bebyrdede, end det sandsynligviis vil blive Tilfældet med Fleerheden af dem, der blive udfrevne for Fremtiden. Det er ogsaa blevet udviklet, hvorledes der er Enkelte, som ere særdeles bebyrdede, navnlig de, der have paataget sig Krigstjeneste for Andre for Krigen, Personer, der den Tid vare frie for Børnepligt, og derfor maaffee allerede havde tjent et Par Aar eller henimod denne Tid i Linien, for Krigen begyndte, og saaledes have udført deres hele Garnisonstjeneste, men nu endvidere have maattet ubholde hele Krigstjenesten og efter den Lov, der nu foreligger, kunde komme til maaffee endnu at gjøre et Aars Garnisonstjeneste. Jeg skal ikke vidtløstigere gaae ind paa dette, siden jeg før har udviklet det i det Foregaaende, men blot bemærke, at det kun er nogle ganske enkelte Individuer, med Hensyn til hvilke man kan sige, at de slippe meget let fra Tjenesten. Det er nemlig dem, der ikke have ladet sig stille til Linien, men kun have ladet sig stille til Forstærkningen eller endog blot til at gjøre Tjeneste for dem, der vare udfrevne som Trainkudste; de slippe nu meget let, men det er just ogsaa dem, man tidligere burde have taget fat paa, og som burde have været udfrevne for 3—4 Aar siden, og det er altsaa dem, som jeg ikke troer, at man nu bør paalægge nogen yderligere Tjeneste. Jeg troer dog ogsaa, at man bør tage under Overveielse, at hvad alle disse Individuer angaae, ere de i det Tilfælde, at de efter de forhen gjældende Love vare frie for Krigstjeneste; og da der nu kun er Spørgsmaal om dem, som ere fødte i 1826 eller senere, saa vilde de, dersom de havde været fødte nogle Dage førend den Tid, da de vare fødte, i 1825, været frie for Krigstjeneste. Ligesom altsaa Tilfældet har været, at de have

faaet en Byrde, som Andre ikke have havt, synes jeg heller ikke, at man kan have noget Bæsentligt imod, at de nu paa Grund af Tilfældet slippe lettere end Andre; men det, at de slippe saa let, er jo grundet i, at man ikke hidtil har villet gjøre det gjældende imod dem, som man kunde været besejlet til, hvilket forekommer mig, at man nu ikke billigen kan søge erstattet ved en ganske ny Udfrikningslov. Den ærede Ordfører yttrede, at han ikke kunde have nogen Tvivl om den Menings Rigtighed, der laae til Grund for Lovudkastet, fordi den var bifaldet af de Mænd, som havde yttret sig over Sagen. Jeg skal naturligviis ikke indlade mig paa, hvorvidt mine Grunde maatte være tilstrækkelige til at svække disse Autoriteter; men jeg skal kun bemærke, at det dog nok ikke forholder sig rigtigt, som den ærede Ordfører har antaget, at der af alle de Krigscommissairer, som ere horte over Sagen, kun var een, som var af den Mening, at de omhandlede Personer ikke efter Loven kunde underkastes nogen Børnepligt; thi det hedder i Motiverne, at denne Mening er antaget af Nogle. Nogle antage nemlig, hedder det, at, da den tidligere Ubørnepligtige, der forinden Loven af 12te Februar 1849 udkom, ved Stilling havde paataget sig en Børnepligtigs hele Tjenestepligt og følgerlig i Genhold til de da gjældende Regler selv var bleven tilført Nullen, allerede derved, førend Loven udkom, var bleven inddragen i de Børnepligtiges Klasse, maatte Loven o. s. v.; og senere hedder det: Andre derimod o. s. v. Der er altsaa mere end Een af Krigscommissairerne, der have været af den Mening, at de omhandlede Personer ikke havde nogen videre Tjenestepligt at forrette end den, de havde paataget sig. Jeg skulde endog troe, at der var adskillige af Krigscommissairerne, om end ikke Pluraliteten af dem, saa dog et lige Antal med dem, som havde den modsatte Mening. Thi det var naturligere, at naar der virkelig havde været flere af disse Embedsmænd, som havde stemt for, at den omhandlede Tjenestepligt paalaa dem, man da vilde have sagt, at Nogle havde været af den Mening, at de vare frie, men Fleerheden af den modsatte; men da der staaer, at Nogle meente, at ingen videre Tjenestepligt paalaa dem, og at Andre